

Специалност: СЛАВЯНСКА ФИЛОЛОГИЯ

Образователно-квалификационна степен: МАГИСТЪР

Статут на дисциплината: ЗАДЪЛЖИТЕЛНА

УЧЕБНА ПРОГРАМА
по ИСТОРИЯ НА УКРАИНСКАТА ЛИТЕРАТУРА
преподавател – доц. д-р Лидия Терзийска

АНОТАЦИЯ

Лекциите и семинарите по история на украинската литература са предназначени за студентите от трети и четвърти курс на украинския профил в специалността Славянска филология.

Основна цел на лекциите и семинарите по история на украинската литература е да запознаят студентите обзорно и в детайли с процеса на поява, формиране и развитие през вековете на националната украинска литература на фона на историята, народопсихологията и спецификата на другите изкуства. Поради обемността на материала той е разделен на няколко части. Наложително е запознаването на студентите най-напред /в Првата част/ с особеностите на украинското народно творчество/народни думи, народни песни, исторически песни, коломийки, частушки и др/. Втората част обхваща украинската древна литература от Възраждането до периода на новата украинска литература. Третата част обхваща литературата от XIX в., а четвъртата – литературата от XX в. Развитието на украинската литература се разглежда и на фона на дискусиите на философската и естетическата мисъл. Включена е и обширна библиография както на разглежданите автори и техните произведения, така и библиография на най-значимите изследвания върху литературния процес и върху творчеството на отделни автори от материковата, а така също и от диаспорната литература.

Особено е мястото на украинско-българските литературни и културни взаимоотношения, поради което им се отделя подобаващо внимание.

Семестър по учебен план	Хорариум				Форми на заключителен контрол
	Лекции	Упражнения	Практикум	Хоспитирация	
V	30	30			Изпит

ЧАСТ ПЪРВА

1. Възникване и формиране на украинската народност. Начален етап в развитието на украинската литература, език и култура.
2. Произход и историческо развитие на народнопоетичното творчество. История на събирането и изучаването на украинското народнопоетично творчество.
3. Разглеждане на народнопоетичното творчество по основните му видове.
4. Възникване на украинските братства – своеобразни просветни, литературни и културни средища.
5. Развитие на украинската литература през XV, XVI, XVII в.
6. Полемична литература /Иван Вишенски/.
7. Развитие, роля и място на украинската драма /школска драма, интермедии, “вертепна” – иялькова драма/ и др. Теофан Прокопович. Живот и дейност. Драмата “Владимир” – проекция на съвременните отношения.
8. Поява на украинската философска литература /Григорий Савич Сковорода – първият украински баснописец, притчи, поезия, сатира/.

Семестър по учебен план	Хорариум				Форми на заключителен контрол
	Лекции	Упражнения	Практикум	Хоспиране	
VI	45	45			Изпит

ЧАСТ ВТОРА

1. Понятието “нова украинска литература” и нейните основни белези. Причини за възникването на “новата украинска литература”. Въпросът за основоположника ѝ и нейната периодизация.
2. Бурлескно-реалистична поезия. Иван П. Котляревски и неговата поема “Енеида” – образец на бурлескно-травестийната литература.
3. Поява и активно развитие на новата украинска басня. Петро П. Гулак-Артемовски – “Господар и куче”, “Истинска доброта” и др.; Левко Боровиковски – автор на така наречения позитивен тип басни.
4. Романтична поезия – характер и своеобразие. Основни представители: Левко Боровиковски – “Маруся”. Микола Костомаров и други представители на романтичната песенна лирика: Харковската школа на романтиците /Виктор Забила и Михайло Петренко/. Романтичната поезия в Западна Украйна. “Руска тройка”, нейната дейност и значение. Представители: Маркиян Шапкевич, Яков Головапкин. Иван Вагилевич – сб. “Русалка Днистрова”.
5. Възникване на новата украинска драматургия: характер и особености. Основен представител: Иван Котляревски – “Наташка Полтавка”: тема, сюжет, конфликт, композиция, образи. Водевил и комедия: Василий Гогол – “Простак”; Григори Квитка Основяненко – “Гост от столицата”, “Дворянски избори”, “Алютангът Шешменко”. Историко – романтична драматургия: Микола Костомаров – “Кремуци Корд”.

б. Първи изяви на украинската прозаична литература. Сантиментално-реалистична и романтична проза: Квитка Основяненко – новелата “Маруся”, романът “Пан Халаявски” и др.; Пантелеймон Кулиш – ранната му идилгия “Орися” и др.

Семестър по учебен план	Хорариум				Форми на заключителен контрол
	Лекции	Упражнения	Практикум	Хоспитирање	
VII	45	45			Изпит

ЧАСТ ТРЕТА

1. Утвърждаване на критическия реализъм /40-60-те гг на XIX в./
2. Тарас Шевченко. Жизнена и творческа съдба. Лирика, балади, поеми, повести, драми, дневник. Романтичната му поезия /“Рече и стене Днепър широкий”, “Топола”, “Катерина”, “Омагьосаната” и др./ Особенности на социално-битовите му поеми /“Ратайкиня”/ и др. Значение на историческата му поема /“Хайдамаци”/. Т.Г. Шевченко – основоположник на украинската реалистична литература. Сборникът му “Три години”, поемите “Сън” и “Кавказ” и др. Характер и значение на дейността на Кирило-Методиевото братство и ролята и мястото в него на Шевченко. Поезията му от затвора и по време на заслание. Повестите му “Близнаши”, “Музикант” и др. Пиесата му “Назар Стодоля”. Характер на “Дневника” му като литературна изява. Особенности на сборника му “Кобзар”. Шевченко и българската литература.
3. Марко Вовчок. Жизнена и творческа съдба. Сборниците “Народни разкази”, “Разкази от народния руски бит”, новелите “Институтка” и “Кармелюк” и др. Ролята на писателката в утвърждаването на народните добродетели, в

пресъздаването на народопсихологията, в отстояването на антикрепостническата идея. Творчеството на Марко Вовчок и ролята му при оформянето на повествователния маниер на Любен Каравелов. Значение и място на творчеството на М.Вовчок в българското литературно развитие.

4. Характер и особености на литературния процес в Украйна през 60-70-те години на XIX в. а). Юри Федкович – поет на войнишката мъка в Западна Украйна :/”Рекрут”, “Дезертьор” и др./, стихотворения за тежката съдба на селянина; б). Сидор Воробкевич – певец на Буковина :/песни, романси, балади/.

5. Характеристика на литературния процес в Украйна през 70-90-те гг. на XIX в. А/ поезия –а). Михайло Старишки и идеята за славянско единение :/”На оръжие”, “Към младежта”, “Към братята славяни” и др. стихотворения. б). Пантелеймон Кулиш : “Хуторна поезия” и лиросепичната му поема “Настуся” и др.

Б/проза – очертават се такива тематично-стилови течения като: социално-битово, социално-философско, социално-психологическо и др.; в). Леонид Глибов и неговите басни: /”Вълк и овчар”, “Вълк и агне”, “Магаре и славей” и др./; г). Панас Мирни и неговите романи: /”Нима ревът воловете когато яслите са пълни”, “Блудницата”; д). Анатоли Сеидницки . Характер на конфликта в романа му “Люборацки”; е). Степан Рудански /”Сирак съм аз без род”, “Мойта смърт”/. Майсторството му на преводач на “Слово за полка на Игор”, “Илиада”; ж). Иван Нечуй-Левицки – ненадминат майстор на социално-психологическата, ботовата и етнографичната украинска проза/”Двете московки”, “Рибарят Панас Крут”, повестите “Микола Джеря”, “Кайдашевото семейство”, приказката “Запорожци”, “Унията и Петро Могилка” и др./; з). Михайло Старишки / романът му “Богдан Хмельницки” и развитието на украинската историческа проза/.

Ролята и мястото на такива творци като: и). Марко Кропивницки, й). Борис Гринченко, к). Олена Пчишка, л). Александър Кониски, м). Иван Карпенко Кари, н). Михайло Драгоманов и ролята му в развитието и издигането на българската фолклористика, етнография и литература, о). Иван Франко – енциклопедична личност. Особенности на литературното му творчество. Повестите:/”Борислав се

сmee", "Voia constructor". Сборникът с разкази "Бориславски разкази", разказите му за деца/, поетичните му сборници "От върхове и низини", "Увехнали листа", "Моят Измагил" поемите му "Моисей" и др. Мястото му в българското литературно и научно развитие.: Характер на литературното дело на и) Павло Грабовски и р) Михайло Павлик и ролята им в българското литературно развитие.

в) драматургия – успешно развитие на реалистичната традиция. Михайло Старицки /"Зимна вечер", "Не било съдено", "Последна нощ", "Богдан Хмелницки", "Маруся Богуславка"/; Иван Карпенко Кари "Кой е виновен", "Сто хиляди" и др.; Иван Франко /"Откраднатото щастие"/.

с) Михайло Копюбински – майстор на повесуването и особено на късия разказ: /"Андрей Соловейко", "Хо", "На висока цена", "На камък", "Лялечка", "Ябълков цвят", повестите "Fata morgana" и "Сенките на забравените пращеди". Литературно-естетическите му възгледи и мястото му в украинското литературно развитие.

т) Леся Украинка – поет и драматург. /Сб. "На крилата на песента", "Мисли и мечти"/ – алегоричност в повечето от произведенията ѝ, страстен ораторски тон, боева патосна лексика. Поемите /"Стара приказка" – темата за предназначението на изкуството и ролята на поета: "Роберт Брюс шотландски крал", "Непобедимата", "В катакомбите", "Вавилонски плен", "Край развалините", "Касандра", "Каменният стопанин", "Оргия" и др. / .Драмата фесрия "Горска песен" – най-значителното ѝ драматургично произведение. Произведенията ѝ от българския пикъл.

у) Олга Кобилянска – възвеличаване на духовната красота на човека. Повестите ѝ: /"Царевна", "Човек", "Земя", "В неделя рано били брала"/, новелата ѝ "Некултурни". Взаимодействието ѝ с български автори.

ф) Васиц Стефаник – майстор на психоаналитическата миниатюра. Сборникът с новели /"Синята книжка"/ донесъл популярност на автора/, новелите "Новина", "Катруся", сборникът "Каменният кръст" и др.

Семестър по учебен план	Хорариум				Форми на заключителен контрол
	Лекции	Упражнения	Практикум	Хоспитира	
VIII	60	60			Изпит

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

В края на XIX и през XX век в украинската литература особено място имат няколко направления: а/ неоромантизъм /Леся Украинка, Иван Кочерга, Васил Елан - Блакитни, Васил Чумак, Владимир Сосюра, Микола Хвильови, Юри Яновски, Александър Довженко, Евгений Маланюк и др./; б/ неокласицизъм /Микола Зеров, Максим Рилски, Михайло Драй-Хмара, П. Филипович, О. Бургадт, О. Олжич и др./; в/ неореализъм /Васил Стефаник, Владимир Виниченко, Богдан Лепки, В. Пидмогилни, Микола Кулиш, Евгений Плужник, Теодоси Осмачка и др./; г/ импресионизъм /Михайло Коцюбински, М. Ивченко, Григори Косинка, Микола Хвильови и др./; д/ експресионизъм /Васил Стефаник, Микола Хвильови и др./; е/ символизъм /Павло Тичина, Максим Рилски и др./; ж/ футуризм /Михайло Семенко, Гео Шкурупий, Олекса Слисаренко и др./; з/ соцреализъм /Павло Тичина, Микола Бажан, Иван Кулик, Иван Ле, Иван Микитенко и много други; и/ обединенията “Младомузовци “ и “Украинска хата”.

През 80-те години соцреализмът затихва постепенно и отстъпва място на други художествени направления – например на неоавангардизма, който използвайки елементи от натурализма, футуризма, митологията, полемизира с предходната литература развенчавайки нейните идеали и естетика /Юри Андрухович, Оксана Забужко, Ю. Гудз, И. Йов, О. Ирванец, Л. Кононович, В. Медвед, Е. Пашковски, В. Тарнавски и др.... “Новата вълна” в украинската литература предлага на читателите нетрадиционни жанрове, някакви

предизвикателни текстове. Този феномен от науката едва започва да се разглежда, но в него се чувства идеята за раздяла с илюзиите на XX век.

В големия период на развитие на най-новата украинска литература въз основа на преобладаващите творчески методи и стилове могат да се определят три етапа.

/1/ 10-20 –те години – зараждане и развитие на множество методи и стилове.

/2/ 30-50 –те години – господство в съветска Украйна на соцреализма, а в украинската литература извън пределите на Украйна разнообразие от стилове.

/3/ 60-90-те години – възраждане на многогласието в стилового развитие на литературата по всички континенти

Литературни персоналии:

1а/ Владимир Виниченко . Еволюция на твореца от неоромантичната новела до неореалистичната драматургия и романистика /”Момент”, “Етичната лаборатория”, “Слънчевата машина”/

1б/ Микола Хвильовий .Жизнената му и творческа съдба .Противоречивост във възгледите. Трагедията на националната идея в памфлетите и разказите му/”Украйна или Малорусия”. Особености на поетиката в “Аз/романтика”/, “Майка”, “Котарак в ботуши”. Дискусиите за творчеството на Хвильови и неговата школа в литературата.

1в/ Микола Кулиш. Трагедията на раздвоената душа на твореца Драмата му “97”, трагикомичния “филологически” водевил “Мина Мазайло”, “Патетична соната” и “Маклена Граса” Пиесите на М.Кулиш като украински вариант на европейските драми на абсурда на Жари, Ердман, С.Бекет.

1г/ Валериан Пидмогилни. Наследник на две култури в областта на психоанализа – на украинската /М.Коцюбински/ и на френската Ги дьо Мопасан/. Психоанализа на З.Фройд и екзистенциализма като мисловна нагласа на действащите личности. Полемика с идеологичните стереотипи в романите “Традът” /1928/ и “Малка драма” /1929/. Анализ на психологията и морала на следреволюционната интелигенция. Крахът на романтиците и триумф на приспособленците. Култура на вътрешния поток на говоренето, и

интелектуалните диалози в неореалистичните романи и повести на В.Пилмогилини.

1д/ Максим Рилски. Неокласик в защитата на културата, изкуството и природата. От сборника “Под есенните звезди” /1918/ до “Зимни записки” /1964/ - диалог с вековете при търсенето на мъдростта, добротата и красотата. Всечовешкото и националното в неговото творчество. Очарованието от природата. Писането поневоля на оди /“Песен за Сталин”, “Моята Родина”/ и мъдри поучения /“Медитация”, “Съвет”, “Език”/. Трагедията на самопризнанията /по повод криминалното дело на М.Рилски, П.Флоренски, И.Бабел/. Културологичния образ на Украйна /“Слово за майката”, “Роден език”/. Творецът в кръга на европейските писатели. Преводаческа дейност. Изискана ясност и красота на сонетите, рондо и медитациите на М.Рилски. Особености на метода на неокласицизма. Българският цикъл на поета.

1е/ Павло Тичина. Ранен творчески полет и дълго принудително падане на твореца. Двама възгледа за творчеството на поета на: А.Билецки, Л.Новиченко, С.Телнюк и Ю.Лавриненко, М.Коцюбинска, В.Стус. Символизъмът в “Панахидни напеви” /1915/, “Слънчеви кларнети” /1918/, “Вместо сонети и октави”, “Плуг” /1920/. Темата за Вселената, планетата, Украйна. Религиозно-мистични мотиви. Близост до руския символизъм. Същност на символите “слънчеви кларнети” и “златен шум”. Понятието за ритъм и цветозвук, за усложнената метафора /“Накъдриха се облаците...”, “Погледна ясно...” /

Ангажираност с жълто-синята, а след това с червената политика отразена в творчеството му. Съмненията и лутанията на поета в средата на 20-те години /антиутопията “Прометей”, поемата “Чистеше мама картофи”/. Завръщане през 40-те години към изворите на хуманната поезия /“Погребване на другаря”. “Аз се утвърждавам”/. Диалог с поетите шестдесетници /“Към себе си и към младите поети”/. Тичиновския “кларнетизъм” – национално-самобития принос на поета в естетиката на символизма. България в творчеството на поета. Приносът му за популяризиране на българската литература.

1ж/ Евгений Маланюк. Неоромантик "на трагичния оптимизъм" /Д.Донцов/ с превес към неокласиката. Конфронтация с идеалите на пролетарската литература в сб.: "Стилет и стилос", "Земя и железо", "Земята Малона", "Черни вирши". Традициите на Т.Шевченко и П.Кулиш при трактуването на украинската тема. "Малоросийството" като болест на духа. Амбивалентност на чувствата на лиричния герой: любов-ненавист, любов-укор, любов-пренебрежение, любов-надежда. Мисията на поетичното слово /"Стилет и стилос"/. Любовната драма /"Кармен и Беатриче"/. "Стенна Елада" като национален символ.

1з/Дуелът между украинските футуристи и класиците, неокласиците и с всички онези, които не са с тях. Култ на индивидуализма, урбанизма и верлибъра в поезията на М.Семенко /"Кобзар"-1924/. Гео III курулий /"Психотези"-1922/. Идеалите на червената романтика. Задушаване на украинския авангард в началото на 30-те години.

1и/ Пътят на В.Елан-Блакитни и на В.Чумак от символизма до червения неоромантизъм –предтеча на соцреализма /Сб."Ударите на чука и на сърцето" и "Червеният запев"(Червоний заспів).

1й/ Неокласицизмът на М.Зеров, М.Рилски, М.Драй-Хмара в борбата с нихилизма в сферата на културата.

1к / Владимир Сосюра – диалог с Украйна и със самия себе си. От революционната му "Чувена зима" до историческата му поема "Мазепа". Дискусиите му с неокласиците и с Маланюк. Традициите на "Увехнали листа" на И.Франко. Заветът му "Обичайте Украйна" и лиричните му философските му поеми от 60-те години.

Водещи мотиви в украинската поезия по това време: Украйна, героика и трагедия по време на война, добро и зло, мъдрост и глупост, оптимизъм и скептицизъм, вяра и изневяра, човекът и културата, човекът и природата, любовта като красота и драма.

2а/ Александър Довженко. Жизнена и творческа съдба на твореца. Неоромантични илюзии и горчиво прозрение. Основоположник на нов тип проза – киноразказ и киноповест. Трите символа в творчеството му: Украйна, запорожецът и планетата Земя. Митологемата земята и човешкия род. /“Земя”, “Потомците на запорожците”, “Тарас Булба”, “Украйна в огън”, “Очараваната Десна”, “Поема за марето” и др./ Неоромантични характери, поетична символика, елементи на експресионизъм в медитативна новелистика и в киноповестите. Влияние на неореализма в италианското кино и на поетиката на японския кинорежисьор А.Курасава.

2б/ Юрий Яновски. Стенга и морето в творческата съдба на твореца. Романтична образност. Сливане на натурализма със сюрреализма. Романтичният трактат за човека “Майсторът на кораба”. Прототипи. Модерна поетика на интелектуалния роман. Драматичната история на романа в песни “Четерите саби”. Необичайни характери на волеви хора. Митопоетико. Митологемата на рода и жестокостта на революционния подвиг в “Ездачи”/Вершники/. Спресованата поетична проза на Ю.Яновски – антипод на стандартизираната литература.

3а/ Възвръщане към концепцията за суверенност и неповторимост на личността. Ролята “класиците” и “шестдесетниците” в противоборството между традициите на “червеното просветителство”. Възраждане на неореализма, неокласицизма, нови шанси на неоромантизма и появата на неоавангардизма. Отмиране на “школата на Корнейчук” в драматургията. Отпор на художественото нивелиране и постепенно угасване на метода на соцреализма. Значение на произведенията на репресираната, лагерната и дисидентната литература при формирането на националното самосъзнание и обогатяване на словесната култура. Противоречия в литературознавските трудове. Олес Гончар. Човечността като кредо на неоромантика от школата на Коцюбински, Яновски и Довженко. Романът – песен “Знаменосци” и полемиката около него. Диалогията “Човек и оръжие” и “Циклон”. Поетика на диалогичността във военния цикъл. Противоречиво разкриване проблемите на

съвременността в романите "Тронка", "Събор", "Брегът на любовта", "Твоята зоря". Полемиката около "Събор" и неговата забрана. Композиция и символични образи. Олес Гончар защитник на украинското слово. Особености на неоромантичното му писане. Премияване на позициите на неореализма в повестите и новелите от сборнико "Далечни огнища".

3б./Михайло Стелмах и живота на украинското зело в творчеството му.

3. в/ Павло Загребелни. Творческия път на писателя от неоромантичната му творба /"Думи за неумирация"/ до експресионистичната /"Пепелта на сънищата"/. Романът "Отклонение" – своеобразна енциклопедия на психологично-моралните проблеми на човека от периода на НТР. Конфликта и характери в историческите му романи: "Чудото", "Евпаксия", "Роксолана", "Аз, Богдан".

3.г/ Лина Костенко. Поеят на горчивата романтика в ранните ѝ сборници. Неокласичните традиции на М.Рилски, М.Зеров./Сборниците ѝ "Ветрища", "Пътешествия на сърцето", "Неповторимост", "Градината на непотъващите скулптори". Жанрово стилистично своеобразие на циклите /"Летящи катрени", "Инкрустация", "Кратко – като диагноза". Историзъм на романа в стихове "Маруся Чурай". Легенда или реалност? Композиция, конфликти и характери.

3.д/ Новелистично разнообразие в творчеството на шестесетниците прозаисти: Григори Тютюнник, Евгений Гуцало, В.Дрозд, В.Шевчук.

3.е/Аспекти на полемиката между "бащите и децата" и силната изява на "Шестесетниците": И.Драч, Б.Олійник, М.Винграновски, Д.Павличко, В.Стус, И.Калинец, Л.Костенко, и др. /Пътя на И.Драч от поемата-феерия "Нож в сърцето" до "Чернобилската мадона". Особености на "Бадаките от ежедневието"/Бадаки буди!в/.

3.ж/ "Следшестесетниците": В.Холобородко, Ирино Жиленко, В.Базилевски, И.Малкович, В.Кордун, Оксана Забужко

3.з/ Поетичният неоавангард като аягитеза на "класиците" и на "шестесетниците". Груните Бу-Ба-Бу" ЛО.Андрухович, В.Неборак.

/С.Либон, Ю.Позаяк, В.Недостун/ а така също и И-----Иов и др.
Карнавализацията, травестирането като начин на отричане на
идеологизираните стереотипи в живота и в изкуството.

БИБЛІОГРАФІЯ

1. Історія української літератури у двох томах. Київ, 1987, т. I, 1988, т. II
2. Історія української літератури у восьми томах. К., 1967-1971
3. Історія української літератури /перша половина XIX с./ К., 1980.
4. Історія української літератури XX ст. В двох книгах. К., 1995, 1998.
5. Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики XX ст. В чотирьох книгах. К., 1994-1995.
6. Хрестоматія з української народної творчості. К., 1959.
7. Живниця: Хрестоматія української літератури XX ст. В двох книгах К., 1998
8. Славянски литератури – образци II част. София, 1984.
9. Иван Котляревски. "Енеида". София, 1993.
10. Тарас Шевченко. Избрани произведения в два тома. София, 1960.
11. С. Русакиев. Тарас Шевченко и българската литература. София, 1964.
12. Антология на украинската поезия в два тома София 1959-1961.
13. Полъх от Украйна. Сборник украински класически разкази. София. 1965.
14. Иван Франко. Избрани съчинения в два тома. София. 1957.
15. Леся Украинка. Безсънни нощи. София. 1961.
16. Михайло Коцюбински и Леся Украинка. Избрани творби. София. 1978.
17. Панас Мирни. Блудница. София. 1960.
18. Павло Тичина. Избрани произведения. София. 1965.
19. Максим Рилски. Избрани произведения. София. 1967.
20. Олес Гончар. Знаменосци. София. 1956; Съборът. София. 1992.
21. Павло Загребелни. Роксолана. София. 198
22. Иван Драч. Протуберанси на сърцето. София. 1984.
23. Борис Олишник. Отблясъци на завета. София. 1997.

БИБЛІОГРАФІЯ

1. Історія української літератури у двох томах. Київ, 1987, т. I, 1988, т. II
2. Історія української літератури у восьми томах. К., 1967-1971
3. Історія української літератури /перша половина XIX с./ К., 1980.
4. Історія української літератури XX ст. В двох книгах. К., 1995, 1998.
5. Українське слово: Хрестоматія української літератури та літературної критики XX ст. В чотирьох книгах. К., 1994-1995.
6. Хрестоматія з української народної творчості. К., 1959.
7. Живниця: Хрестоматія української літератури XX ст. В двох книгах К., 1998
8. Славянски литератури – образци II част. София, 1984.
9. Иван Котляревски. "Енеида". София, 1993.
10. Тарас Шевченко. Избрани произведения в два тома. София, 1960.
11. С. Русакиев. Тарас Шевченко и българската литература. София, 1964.
12. Антология на украинската поезия в два тома София 1959-1961.
13. Полъх от Украйна. Сборник украински класически разкази. София. 1965.
14. Иван Франко. Избрани съчинения в два тома. София. 1957.
15. Леся Украинка. Безсънни нощи. София. 1961.
16. Михайло Коцюбински и Леся Украинка. Избрани творби. София. 1978.
17. Панас Мирни. Блудница. София. 1960.
18. Павло Тичина. Избрани произведения. София. 1965.
19. Максим Рилски. Избрани произведения. София. 1967.
20. Олес Гончар. Знаменосци. София. 1956; Съборът. София. 1992.
21. Павло Загребелни. Роксолана. София. 198
22. Иван Драч. Протуберанси на сърцето. София. 1984.
23. Борис Олишник. Отблясъци на заезда. София. 1997.